

42. Gideon

De man die Gideon aan zag komen, ging rustig onder een boom zitten. Toen Gideon naar hem toe ging, zei de vreemdeling iets heel bijzonders: "De HEER zij met je, dappere krijgsman". Gideon was verbaasd en dacht: 'nou, daar merken we dan niets van'. De vreemdeling zei ook: "Jij zal Israël bevrijden, omdat God je zal helpen". Toen begreep Gideon dat het de engel van de Heer was. Hij was in de war; bang en blij tegelijk. Bang gestraft te worden, omdat hij niet eerbiedig was geweest. Blij omdat God het volk wilde verlossen. De engel stelde hem gerust en vertelde nog eens dat God het volk zou helpen.

In die nacht sprak de Heer nog een keer tot Gideon. Het volk diende niet God maar Baäl. Hij moest het altaar van Baäl afbreken, zodat de Israëlieten daarop geen offers meer aan Baäl konden brengen. Dat was gevaarlijk! Wat zou iedereen boos worden! Maar Gideon deed wat God hem vroeg. Midden in de nacht brak hij met een paar mannen het altaar af. Vroeg in de ochtend was er een vreselijk tumult. Geschreeuw van boze, bange mensen, die riepen: "Wie dit gedaan heeft moet gedood worden. Alles is weg: het altaar van Baäl, zijn beeld, o wat zal hij boos zijn!". Gideons vader, die het dorps hoofd was, riep: "Wie kiest er voor Baäl en wie voor God? Als Baäl een god is, laat hij dan zelf de dader straffen". Maar Baäl strafte natuurlijk niet, want Baäl was maar een beeld dat niet kon horen en zien.

Intussen waren de vijanden van Israël gekomen om hun koren, dat bijna rijp was, te stelen. Gideon vroeg alle sterke mannen te komen vechten tegen de rovers. Er kwamen wel 32.000 mannen. Gideon wilde zeker weten dat God zou helpen en vroeg Hem om een teken. Hij had een wollen vacht en legde die op de dorsvloer. Hij vroeg aan God: "Wilt u ervoor zorgen dat er morgen overal dauw ligt, maar deze vacht helemaal droog blijft? Dan weet ik dat U mij zult helpen". God deed wat hij vroeg. Alles was nat, maar de wollen vacht was droog. Toch twijfelde Gideon nog. Hij wilde hetzelfde teken, maar dan andersom: hij vroeg of alles droog mocht zijn, behalve de wollen vacht. De volgende morgen ging hij snel kijken. En ja, alles was droog behalve de wollen vacht. Die was zo nat dat je er wel emmer water uit kon wringen.

Vertrouwde Gideon nu helemaal op God? Dat lees je de volgende keer.